

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Русе, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И. Д. Иванов

при участието на секретаря Елисавета Янк. Янкова
като разгледа докладваното от И. Д. Иванов Гражданско дело №
20224520101357 по описа за 2022 година

Ищцата Ю. М. Р. твърди, че е била назначена за държавен служител – стажант в ОД на МВР – гр.Русе на 20.02.2020г., а считано от 03.07.2020г. е преназначена на длъжността „младши разследващ полицай” към отдел „Разследване” при ОД на МВР – гр.Русе. От дата 03.07.2020г. съгласно разпоредбата на чл.178, ал.1, т.2 от ЗМВР и разпоредбите на Наредба № 81213-1060/26.09.2019г. за условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в МВР, Ю. Р. следвало да получава към основното си месечно възнаграждение и сума за изпълнение на „специфични служебни дейности”, определено съгласно цитираната наредба. Съгласно чл.6 от Наредба № 81213-1060/26.09.2019г., определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение по чл.1 и съответната специфична служебна дейност, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определят по мотивирано писмено предложение на преките ръководители и със заповед на ръководителите на структури по чл.37 от ЗМВР, както и на директорите на регионалните дирекции „Гранична полиция” и на регионалните дирекции „Пожарна безопасност и защита на населението” и началниците на зонални жандармерийски управления към Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма”, а главния секретар на МВР, заместник главния секретар и ръководителите на структури по чл.37 – от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжности лица, както и че „Предложението по ал.1 се изготвя в срок от 3 работни дни от настъпване на обстоятелствата по ал.1, заповедта за определяне на конкретния размер на допълнителното възнаграждение се издава до 5 работни дни от утвърждаване на предложението”. Съгласно цитираните разпоредби под условие е поставено единствено размера на допълнително

възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, както и неговото изменение, спиране и възобновяване, но не и самото му отпускане, като горесцитираните срокове са започнали да текат от дата 03.07.2020г., на която ищцата е била преназначена на длъжността „младши разследващ полицай” към отдел „Разследване” при ОД на МВР – гр.Русе. Съгласно разпоредбите на чл.10 от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019г., разпоредбите на ЗМВР и Закона за държавния бюджет на Република България, на Ю. Р. е следвало да се определи сума за изпълнение на „специфични служебни дейности” в размер на 95.00 лева на месец. Писмено предложение и съответно заповед са изготвени едва през 2021г. и 2022г., като е издадена Заповед № 336з-2498/15.10.2021г., която е изменена със Заповед № 336з-114/13.01.2022г. и е определено и изплатено на Ю. Р. допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности за календарната 2021г. в размер на 95.00 лева на месец. Липсва обаче писмено предложение и съответно заповед за определяне на конкретен размер на допълнителното възнаграждение за периода 03.07.2020г. – 31.12.2020г. Счита, че по този начин са нарушени разпоредбите на посочените нормативни актове, респективно са нарушени законовите права на ищцата да получава горепосоченото допълнително възнаграждение за периода 03.07.2020г. – 31.12.2020г. чието получаване е нормативно определено, като по този начин е ошетена със сумата – за месец 07.2020г. – 86.74 лева, а за месеците 08., 09., 10., 11. и 12. – по 95.00 лева месечно или общо със сумата от 561.74 лева. С оглед на изложеното и на основание разпоредбите на закона, ищцата счита, че следва да ѝ се изплати сума в размер на 561.74 лева, представляваща дължимата, но неопределена и неплатена сума за възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности като държавен служител в МВР, за периода 03.07.2020г. – 31.12.2020г. Поради това моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника, да ѝ заплати сумата от 561.74 лева, представляваща дължимата, но неопределена и неплатена сума за възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности като държавен служител в МВР, за периода 03.07.2020г. – 31.12.2020г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане. Претендира и направените по делото разноси.

Съдът, като взе предвид изложените от ищцата в исковата молба фактически обстоятелства, на които основава претенцията си и формулирания петитум, квалифицира правно предявения иск по чл.178, ал.1, т.2 във вр.с чл.10 от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019г. за условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в МВР.

Ответникът Областна дирекция на МВР – гр.Русе, с адрес: гр.Русе, бул.”Ген.Скобелев” № 49, представлявана от ВПД директора Мирослав Йорданов Дамянов, оспорва изцяло предявения иск. Твърди, че в издадената заповед № 336з-2498/15.10.2021г., като начална дата за определяне на размера на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, е посочена 01.10.2021г. Ищцата е назначена в отдел „Разследване” считано от 03.07.2020г., но считано от 01.01.2021г. тя е започнала в

пълнен обем да осъществява специфична служебна дейност, посочена в чл.10, т.9, б."г" – „Разследване по досъдебни производства от разследващи полицаи в МВР” и определянето на конкретния размер на допълнително възнаграждение следва да бъде определен към тази дата, съгласно чл.2, ал.2 от Наредбата. В тази връзка е издадена заповед за изменение рег.№ 3363-114/13.01.2022г., с която е започнало изплащането на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, считано от 01.01.2021г. Дори да се приеме, че действително дължимостта на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности е още от момента на встъпването в длъжност на ищцата, то конкретният размер се определя по мотивирано писмено предложение на прекия ръководител – в случая началника на отдел „Разследване” и се утвърждава със заповед на директора на ОДМВР – гр.Русе. Съгласно Закона за държавния бюджет на Република България за 2020г. – чл.61: „Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на лицата по чл.212, ал.3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, по чл.177, ал.2 и чл.180, ал.2 от ЗМВР, по чл.22 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, по чл.71, ал.2 и чл.73, ал.2 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност”, по чл.64, ал.3 от Закона за Националната служба за охрана и по чл.64, ал.2 от Закона за Държавна агенция „Разузнаване” е 380.00 лева от 01.01.2020г. Съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019г. базата за определяне на допълнителното възнаграждение по чл.1 е 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност по чл.177, ал.2 и чл.180, ал.2 от ЗМВР. Съгласно ал.2 от същия член конкретният размер на допълнителното възнаграждение по чл.1 се определя в процент от базата по ал.1, като предвид заемащата длъжност, населеното място и извършваната специфична дейност в случая е до 50 на сто. Т.е. определена е горна граница, но не и конкретен дължим размер, който е предоставен на преценката на прекия ръководител и директора на ОДМВР – гр.Русе. Претенцията на ищцата е направена на база максимално допустимия размер на допълнително възнаграждение и не е съобразена с волята на законодателя – с нормите на чл.10, ал.1 и ал.2 от Наредбата. Неслучайно е предоставен диапазон на предвидения размер. В инструкцията се използва израза до 50 на сто. Следователно по предложение на прекия ръководител при извършване на посочените дейности може да се определи 0.5% на сто или 1% на сто, ако се докаже извършване на такава дейност. Счита, че съдът не може да изземва функции по определянето на евентуален процент за заплащане на специфични дейности, извършвани в МВР и присъждането на такъв в максимален размер би означавало изземване на функциите на ръководителя на служителя.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Няма спор по делото, а и от представените писмени доказателства се установява, че ищцата е била назначена за държавен служител – стажант в ОД на МВР – гр.Русе на 20.02.2020г., а считано от 03.07.2020г. е преназначена на длъжността „младши разследващ

полицай” към отдел „Разследване” при ОД на МВР – гр.Русе. Липсва спор относно фактите, че по писмено предложение на прекия ръководител на ищцата, изготвени през 2021г. и 2022г., и издадена Заповед № 336з-2498/15.10.2021г., с която е изменена със Заповед № 336з-114/13.01.2022г., е било определено и изплатено на Ю. Р. допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности за календарната 2021г. в размер на 95.00 лева на месец, но няма писмено предложение и съответно заповед за определяне на конкретен размер на допълнителното възнаграждение на ищцата за периода 03.07.2020г. – 31.12.2020г.

По делото няма спор, че за времето 03.07.2020г. – 31.12.2020г. на служителката не е било определено и тя не е получила възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности.

Ответникът е представил справка № 336р-34116/24.11.2022г. от Началник отдел „Разследване” при ОДМВР – гр.Русе, от което се установява, че за исковия период служителката е била включвана в утвърдени графици за работа на разположение за посещаване на произшествия на територията на гр.Русе и Русенска област, за което време е посетила 8 местопроизшествия и е извършила неотложни следствени действия по тях. Възложени са й били за работа 22 досъдебни производства, по които е извършвала следствени действия и от тях до края на 2020г. е приключила и изпратила на съответната прокуратура 5 досъдебни производства.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.178, ал.1, т.2 от ЗМВР, към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности по смисъла на пар.26а от ДР на ЗМВР, една от които е разследване по досъдебни производства.

Наредба № 8121з-1060 от 26.09.2019г. на Министъра на вътрешните работи урежда условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в МВР. Съгласно чл.1, ал.2 от нея, правото на допълнително възнаграждение възниква от датата на започване на изпълнение на съответната специфична служебна дейност.

Според чл.6, ал.1 от същата Наредба, определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение и съответната специфична служебна дейност се извършва по мотивирано писмено предложение на преките ръководители в 3-дневен срок от започване на нейното изпълнение и със заповед на ръководителите на структури по чл.37 от ЗМВР /в случая на ОД на МВР/ до 5 работни дни от утвърждаване на предложението.

Съгласно чл.10, ал.2, т.9, б.”г” от Наредбата, конкретният размер на допълнителното възнаграждение се определя в процент от базата по ал.1, като за населените места извън посочените по буква „а” и „б” на разпоредбата – до 50 на сто, какъвто е и процесният случай.

По делото безспорно е установено, че от 03.07.2020г. ищцата е заемала длъжността „Младши разследващ полицай”, като от същата дата на служителката са били възлагани досъдебни производства, включвана е била в графиците за работа на разположение, посещавала е местопроизшествия, извършвала е неотложни следствени действия и от разпределените ѝ 22 досъдебни производства до края на нея година и приключила 5. Установява се също, че без да е бил спазен чл.6 от Наредбата – без наличие на писмено предложение на прекия ръководител и без нарочна заповед на Директора на ОДМВР – гр.Русе, от 03.07.2020г. Ю. Р. е изпълнявала пряко специфична служебна дейност, водейки разследване на разпределените ѝ досъдебни производства. Съдът намира, че съгласно чл.1, ал.2 от посочения нормативен акт, на ищцата се дължи заплащане на допълнително възнаграждение.

Неоснователно е направеното от ответника възражение, че едва от 01.01.2021г. служителката е започнала да осъществява специфични служебни дейности в пълен обем, а конкретният размер на допълнителното възнаграждение е предоставен на преценката на прекия ръководител и Директора на ОДМВР – гр.Русе, поради което съдът не може да изземва техните функции.

Нормативно определеният начален момент, от който се дължи процесното допълнително възнаграждение, е датата на започване изпълнение на съответната специфична служебна дейност. Нито ЗМВР, нито Наредба № 8121з-1060 от 26.09.2019г. правят такова разграничение като „пълен или непълен обем” на изпълнение на специфичната дейност. От една страна ответникът не е посочил никакви конкретни факти, че докато е водила разследване по поверените ѝ досъдебни дела, ищцата е изпълнявала специфичната служебна дейност в непълен обем. От друга – даденото в закона определение, имащо значение за случая е „пряко изпълняваните” от държавния служител специфични служебни дейности през спорния период.

Неизпълнението на служебните задължения на прекия ръководител на ищцата да предложи в 3-дневен срок от започване на дейността конкретен размер на допълнително възнаграждение, а на Директора на ОДМВР – гр.Русе да утвърди със заповед такова предложение, не води до извод, че на Ю. Р. не се дължи търсеното възнаграждение, след като е започнала да изпълнява специфична служебна дейност по смисъла на пар.26а от ДР на ЗМВР. Съдът намира, че след като на всички останали разследващи полицаи в ОДМВР – гр.Русе /с изключение на шестимата, назначени със заповедта от 02.07.2020г./ е било заплатено допълнително възнаграждение в максималния регламентиран по закон размер от 50%, то и на ищцата се следва такова на стойност от 95.00 лева месечно. Запазване на съществуващото до момента положение би довело до нарушаване на разпоредбата на чл.8, ал.3 от КТ, според която при осъществяване на трудовите права и задължения не се допуска пряка или непряка дискриминация, основана на какъвто и да е било признак. По изложените съображения искът следва да се уважи така, както е предявен. Върху присъдената главница от 561.74 лева, следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на предявяване на иска – 09.03.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и предвид уважаването на предявения иск, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените по делото разноси в размер на 300.00 лева – заплатено възнаграждение на редовно упълномощения адвокат.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК и предвид уважаването на предявения иск, ответникът следва да бъде осъден да заплати по бюджетната сметка на Районен съд - гр.Русе държавна такса върху уважения размер на предявения иск от 50.00 лева.

Мотивиран така и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – гр.Русе, с адрес: гр.Русе, бул.”Ген.Скобелев” № 49, представлявана от ВПД директора Мирослав Йорданов Дамянов, да заплати на Ю. М. Р. от *****, с ЕГН: ***** и със съдебен адрес: гр.Русе, пл.”Свобода” № 7, Търговски център Дунав, офис № 6 – адвокат И. К., сумата от 561.74 лева /петстотин шестдесет и един лева и седемдесет и четири стотинки/, представляваща дължимата, но неопределена и неплатена сума за възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности като държавен служител в МВР, за периода 03.07.2020г. – 31.12.2020г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 09.03.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 300.00 /триста/ лева – направени по делото разноси за заплатено възнаграждение на редовно упълномощения адвокат.

ОСЪЖДА Ответникът Областна дирекция на МВР – гр.Русе, с адрес: гр.Русе, бул.”Ген.Скобелев” № 49, представлявана от ВПД директора Мирослав Йорданов Дамянов, да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе сумата от 50.00 /петдесет/ лева - държавна такса за производството по делото.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____